

POSTANOWIENIE

Dnia 28 maja 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Myszka (przewodniczący)

SSN Maria Grzelka

SSN Grzegorz Misiurek (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa U. G.

przeciwko Gminie M.

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,

po rozpoznaniu na rozprawie w Izbie Cywilnej w dniu 28 maja 2008 r.,

skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 22 marca 2007 r.,

sygn. akt II Ca (...),

odrzuca skargę kasacyjną i zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 1.200 (jeden tysiąc dwieście) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

Uzasadnienie

Sąd Rejonowy w M. wyrokiem z dnia 10 sierpnia 2006 r. oddalił powództwo U. G. o zobowiązanie pozwanej Gminy M. do złożenia oświadczenia woli o odpłatnym nabyciu z dniem 3 kwietnia 2002 r. wybudowanej części sieci wodociągowej rozpoczynającej się za zespołem zaworu z wodomierzem głównym w budynku na działce (...)/1, przechodzącej przez działkę (...)5 i kończącej się na działce (...)/2 za cenę 8.378,69 zł, o odpłatnym nabyciu z dniem 26 marca 2002 r. wybudowanej części sieci kanalizacyjnej, rozpoczynającej się za pierwszą studzienką od strony budynku na działce (...)/1, oznaczoną rzędnymi 69,65 i 67,99 i kończąca się przed studzienką na działce (...)/4, oznaczoną rzędnymi 67,26 i 66,06 za cenę 10.937,27 zł oraz o odpłatnym nabyciu z dniem 14 stycznia 2002 r. połowy współwybudowanej części sieci

kanalizacyjnej rozpoczynającej się studzienką na działce (...)/4, oznaczoną rzędnymi 67,26 i 66,06, przechodzącej przez działkę (...)81 i kończącej się na działce (...)/2 studzienką oznaczoną rzędnymi 66,96 i 65,30 za cenę 4.500 zł i zasądził od powódki na rzecz pozwanej kwotę 4.800 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sąd Okręgowy w S. wyrokiem z dnia 22 marca 2007 r. oddalił apelację powódki od powyższego wyroku i orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego.

W skardze kasacyjnej opartej na podstawie określonej w art. 398³ § 1 pkt 1 k.p.c. powódka zarzuciła Sądowi Okręgowemu błędną wykładnię art. 2 ust. 5, 6 i 7 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (tekst jednolity: Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858). W konkluzji wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną pozwana wniosła o jej oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398² § 1 k.p.c. skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych. Określony przytoczonym przepisem próg dopuszczalności skargi kasacyjnej wprowadzony został przepisami art. 1 pkt 11 i 13 ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 13, poz. 98). Stosownie do art. 3 tej ustawy, przepisy dotychczasowe stosuje się jedynie do złożenia i rozpoznania kasacji od orzeczeń wydanych przed wejściem w życie nowej regulacji, tj. przed dniem 6 lutego 2005 r.

W rozpoznawanej sprawie, mającej niewątpliwie charakter sprawy o prawa majątkowe, skarga kasacyjna wniesiona została od wyroku Sądu drugiej instancji wydanego 22 marca 2007 r. O jej dopuszczalności decyduje zatem wartość przedmiotu zaskarżenia wskazana w art. 398² § 1 k.p.c. Skarżąca określiła tę wartość na sumę 54.229,15 zł, podczas gdy wartość przedmiotu sporu oznaczona została na kwotę 22.155,98 zł.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego zostało już wyjaśnione, że wartość przedmiotu zaskarżenia nie może być wyższa od wartości przedmiotu sporu przyjętej w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji, chyba że – co w konkretnym stanie faktycznym nie miało miejsca - nastąpiło dopuszczalne rozszerzenie powództwa albo zasądzenie ponad jego żądanie (por. m.in. postanowienia: z dnia 14 listopada 1997 r., III CZ 82/97, nie publ.; z dnia 22 kwietnia 2002 r., II UZ 11/02, OSNP 2002, nr 17, poz. 7; z

dnia 30 maja 2007 r., I CZ 38/07, nie publ.). Sąd Najwyższy jest uprawniony do przeprowadzenia kontroli zmierzającej do ustalenia, czy wskazana w skardze kasacyjnej wartość przedmiotu zaskarżenia została oznaczona według przytoczonych wyżej zasad (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 października 2000 r., II UZ 124/00, OSNAP 2002, nr 12, poz. 294; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 1997 r., I CKN 46/97, OSNC 1997, nr 11, poz. 180). Skoro wynik tej kontroli wskazuje na niedopuszczalne zawyżenie przez wnioskodawczynię w skardze kasacyjnej wartości przedmiotu zaskarżenia, skarga ta – stosownie do dyspozycji art. 398⁶ § 3 k.p.c. - podlega odrzuceniu.

Z tych tez względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.